

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; KATOWICE, 3 Maja 34; tel. 305-65 i 310-91; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; POZNAŃ, Aleja Marsz. Piłsudskiego 24, tel. 28-57, 28-58 i 28-49; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 17-85.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 264. Przepisy Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 lipca 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o noszeniu i używaniu broni przez pracowników Polskiej Wytwórni Papierów Wartościowych.

WYSZEDŁ Z DRUKU NR 52 DZIENNIKA USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Z DNIA 14 LIPCA 1937 R., ZAWIERAJĄCY TREŚĆ NASTĘPUJĄCĄ: USTAWY:

Poz. 404 — z dnia 2 lipca 1937 r. o Polskiej Akademii Literatury.

Poz. 405 — z dnia 2 lipca 1937 r. o likwidacji mienia opuszczonego.

Poz. 406 — z dnia 2 lipca 1937 r. o zmianie ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o szkołach akademickich.

Poz. 407 — z dnia 2 lipca 1937 r. w sprawie zmiany at. 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 kwietnia 1936 r. o zabezpieczeniu interesów osób ubezpieczonych w Towarzystwie Ubezpieczeń na życie „Phönix” za pośrednictwem głównego przedstawicielstwa na Polskę.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW:

Poz. 408 — z dnia 12 lipca 1937 r. o uchyleniu mocy obowiązującej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1922 r. w sprawie utworzenia na górnośląskiej części województwa śląskiego urzędu dla spraw mniejszości.

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz. 409 — Opieki Społecznej z dnia 1 lipca 1937 r. o Farmakopei Polskiej.

Poz. 410 — Skarbu z dnia 2 lipca 1937 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 lipca 1935 r. o odprawie celnej środków przewozowych.

Poz. 411 — Skarbu z dnia 12 lipca 1937 r. w sprawie utworzenia, zmiany uprawnień i zwinięcia niektórych urzędów celnych.

Poz. 412 — Spraw Wewnętrznych z dnia 9 lipca 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych o zaliczeniu gminy Hel do IV klasy czynszowej.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

264.

PRZEPISY MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 5 lipca 1937 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o noszeniu i używaniu broni przez pracowników Polskiej Wytwórni Papierów Wartościowych.

Na podstawie art. 22 ust. (5) prawa o broni, amunicji i materiałach wybuchowych z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 807) zarządza się co następuje:

§ 1.

Pracownicy Polskiej Wytwórni Papierów Wartościowych, pełniący funkcje wartownicze wewnątrz lub zewnątrz obiektów Polskiej Wytwórni Papierów Wartościowych, albo konwojujący przesyłki wartościowe, mogą być uzbrojeni w krótką lub długą broń palną.

Pracownicy, pełniący dyżur i czynności inspekcyjne po godzinach urzędowych, mogą być uzbrojeni w krótką broń palną.

§ 2.

Pracownicy (§ 1) mogą być uzbrojeni jedynie w czasie pełnienia służby.

Podczas noszenia broni każdy pracownik obowiązany jest posiadać przy sobie pozwolenie na tę broń, wydane dla „pracownika Polskiej Wytwórni Papierów Wartościowych”.

§ 3.

Inspektor Ochrony Wytwórni i Inspektor Papierów Wartościowych, pisemnie przez Zarząd tej Wytwórni upoważnieni, przechowują broń, naboje oraz pozwolenie na broń pod zamknięciem w lokalu Wytwórni Papierów Wartościowych oraz Papierni i ponoszą odpowiedzialność w przypadku zagubienia lub dostania się tych przedmiotów do rąk osób niepowołanych.

§ 4.

Osoby, wymienione w § 3, obowiązane są prowadzić księgę ewidencyjną pracowników, zapatrywanych w broń, w której dla każdego pracownika oddzielnie należy odnotowywać rodzaj i numer broni przydzielonej pracownikowi, numer pozwolenia na tę broń oraz każdorazowo: ilość wydanych i zwróconych naboje, datę i godzinę wydania oraz zwrotu broni, naboje i pozwolenia.

§ 5.

Broń, naboje i pozwolenia na broń wydają pracownikom bezpośrednio przed rozpoczęciem przez nich służby osoby, wymienione w § 3.

Pracownicy obowiązani są zwracać tym osobom otrzymaną broń, naboje i pozwolenia niezwłocznie po ukończeniu służby. Otrzymanie i zwrot broni, naboje i pozwolenia pracownicy obowiązani są potwierdzać podpisem w księdze ewidencyjnej.

§ 6.

Pracownicy obowiązani są w chwili otrzymania broni naładować ją i zabezpieczyć, a przy oddawaniu rozładować. Czynności te mają być wykonywane z zachowaniem należytej ostrożności.

§ 7.

Pracownicy uprawnieni są do użycia broni w celu odparcia rzeczywistego i bezprawnego napadu lub zamachu, zagrażającego bezpośrednio ich życiu, życiu osób trzecich albo powierzonymu pracownikom mieniu Polskiej Wytwórni Papierów Wartościowych, jeżeli odparcie takiego napadu lub zamachu innymi środkami jest niemożliwe, a zwłoka grozi niebezpieczeństwem.

Użycie broni dopuszczalne jest tylko wówczas, gdy nie grozi ono bezpośrednim niebezpieczeństwem życiu osób postronnych.

§ 8.

Użycie broni może nastąpić tylko po przynajmniej jednorazowym ostrzeżeniu.

Jeżeli, ze względu na okoliczności danego przypadku, ostrzeżenie ustne jest niemożliwe, użycie broni może nastąpić po jednorazowym wystrzale ostrzegawczym w powietrze.

Bez ostrzeżenia wolno użyć broni tylko wówczas, gdy wszelka zwłoka grozi bezpośrednim niebezpieczeństwem życiu pracownika lub osób trzecich albo naraziłaby Polską Wytwornię Papierów Wartościowych na bezwzględną utratę mienia.

§ 9.

W razie konieczności użycia broni, należy, o ile to jest możliwe, starać się jedynie unieszkodliwić napastnika na tyle, ile tego wymagają okoliczności przypadku.

§ 10.

O każdym przypadku użycia broni pracownik obowiązany jest donieść niezwłocznie swemu przełożonemu, który natychmiast powiadomi najbliższy posterunek Policji Państwowej.

§ 11.

Przepisy §§ 1—6 nie dotyczą broni, stanowiącej prywatną własność pracowników oraz krótkiej broni palnej, będącej własnością Polskiej Wytwórni Papierów Wartościowych, a wydanej na stałe pracownikom, którzy posiadają imienne pozwolenia na tę broń.

§ 12.

Przepisy niniejsze wchodzi w życie w trzydzieści dni po dniu ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych.

(—) *Stawoj Składkowski.*

—oOo—

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Kancelarii P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

Wczoraj o godz. 10.30 Pan Prezydent Rzeczypospolitej przybył na pokładzie ORP. „Czajka” z Juraty do Gdyni celem zwiedzenia stojącego w porcie motorowca „Batory”. Wraz z Panem Prezydentem na pokładzie ORP. „Czajka” przybyła do Gdyni Pani Maria Mościcka, P. Ministrowa Bobkowska, kapelan zamkowy ks. prałat Humpola oraz adiutant P. Prezydenta kpt. Kryński. Okręt przybił do nabrzeża portowego. Po zejściu z okrętu powitał Pana Prezydenta dyrektor departamentu morskiego inż. Możdżeński oraz Komisarz Rządu Sokół. Następnie P. Prezydent przeszedł przez Dworzec Morski na statek „Batory”, na pokładzie którego powitany został przez władze „Linii Gdynia—Ameryka” w osobach prezesa Rady Nadzorczej Szujskiego, dyrektorów: Leszczyńskiego i Jacynika oraz kapitana statku Borkowskiego i oficerów statku. Pan Prezydent Rzeczypospolitej, oprowadzany przez kpt. Borkowskiego, zwiedził cały statek i złożył swój podpis w księdze pamiątkowej. Następnie Pan Prezydent przeszedł do sali recepcyjnej Dworca Morskiego, gdzie wpisał się do księgi pamiątkowej portu gdynińskiego. Po krótkiej przejażdżce samochodem po Gdyni, Pan Prezydent wraz z towarzyszącymi mu osobami, żegnany przez przedstawicieli władz, odjechał na ORP. „Czajka” do Juraty.

—oOo—

Z Prezydium Rady Ministrów.

W dniu wczorajszym Pan Prezydent Rzeczypospolitej przyjął P. Ministra Spraw Zagranicznych J. Becka na audiencji, po której wydany został następujący komunikat:

Ks. Arcybiskup Krakowski zwrócił się za pośrednictwem Ks. Nuncjusza Apostolskiego do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z listem następującej treści:

„Dostojny Panie Prezydencie.

W związku z odpowiedzią Pana Prezydenta do członków Kapituły Katedralnej Krakowskiej, którzy w dniu 8 b. m. wręczyli mój list, pragnę sprzeczyć mą myśl odnośnie istotnego punktu tegoż listu. Przedkładając Panu Prezydentowi moje motywy przeniesienia zwłok s. p. Marszałka Józefa Piłsudskiego, nie miałem i mieć nie mogłem intencji obrażenia w czemkolwiek ani Dostojnej Osoby, ani godności Pana Prezydenta, tak z uwagi na Jego Wysoki Urząd, jako Głowy Państwa, jak dla uczuć, które żywię względem Jego Osoby. Skoro stało się faktem publicznym, że to moje stanowisko było tłumaczone jako obraza Osoby i Autorytetu Pana Prezydenta, oraz dowiedziawszy się, że Pan Prezydent czuje się dotkniętym, boleję nad tym i, jako Biskup i obywatel, poczuwam się do obowiązku oświadczenia i zapewnienia Dostojnego Pana Prezydenta o moim należnym i niezmiennym oddaniu.

Raczy Dostojny Pan Prezydent przyjąć wyrazy głębokiej czci i wysokiego poważania.

Adam Sapieha bp.

W Krakowie, dnia 11 lipca 1937 r.”

Należy zaznaczyć, że już poprzednio Ks. Arcybiskup Krakowski stwierdził, iż groby Królewskie i wielkich mężów polskich, spoczywających w podziemiach Katedry Wawelskiej, były uważane „zawsze nie tylko za sanctuarium kościelne, ale zarazem za przybytek narodowej chwały” i oświadczył, iż „trumny królów, złożone na stałe i definitywnie w grobach Królewskich, jak i trumna s. p. Marszałka Józefa Piłsudskiego, nie będą zmienione co do miejsca. Gdyby zatem kiedyś zaszła absolutna i wyjątkowa potrzeba zmiany, mogła by nastąpić po porozumieniu się Ks. Metropolity Krakowskiego z Panem Prezydentem R. P.”